

overladt Statsbanerne en Driftskapital paa ca. 170,000 Kr.; men enhver vil kunne sige sig selv, at en saa stor Forretning som Statsbanerne ikke kan drives med en saadan Kapital. Det vil til enhver Tid være nødvendigt, dersom Driften skal foregaa uforstyrret, og dersom til enhver Tid den fornødne Vedligeholdelse af Anlæggene skal kunne finde Sted, at der findes Varebeholdninger, Oplag af Skinner og Sveller foruden andre Fornødenheder til Disposition, og denne Beholdning maa være saa meget desto større, som vort Statsbanenet ikke er af ensartet Beskaffenhed, idet der findes forskellige Anlægstyper, Baner med Skinner af forskellig Sværhed, saa at det vil være nødvendigt at være forsynet med den fornødne Reserve til enhver af disse Typer. Dertil kommer, at Banerne yderligere til deres uforstyrrede Drift selvfølgelig maa have den fornødne Drivkraft i en Beholdning af Kul. Forholdet er det, at man ved Vinterens Begyndelse maa sikre sig den fornødne Beholdning af Kul for de egentlige Vintermaaneder, idet der kan komme et Tidspunkt, hvor Tilførsel, navnlig til Øerne, ikke kan finde Sted. Alt dette medfører, at der til den regelmæssige, uforstyrrede Drift af Statsbanerne kræves en Driftskapital, som for en stor Del er bunden i den nævnte Beholdning af Skinner, Sveller, Kul og lignende Materialier; og dertil kommer yderligere, at der naturligvis til denne store Forretning som til enhver lignende industriel Forretning kræves en kontant Driftskapital for at kunne til enhver Tid afholde de løbende Udgifter. Jeg skal blot pege paa, at Lønningerne, som udgøre omtrent $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. om Maaneden, skulde afholdes forlods den 1ste i Maaneden, medens Indtægterne først indkomme efterhaanden. Alt dette har gjort det nødvendigt efterhaanden at se gennem Fingre med, at Statsbanerne tøvede med Indbetalinger af Driftsoverskuddet for det foregaaende Aar; og i en Række af Aar har det allerede været Tilfældet, at det sidste Aars Driftsoverskud saaledes har henstaaet som en Driftskapital for Banerne. Men i de sidste Aar, efter at dels Baneanlægene og Driften i sin Helhed ere voksede betydeligt, og dels Prisen paa de nævnte Genstande er stegen ret betydelig, er denne Indtægtsrestance vokset saaledes, at den nu omfatter omtrent 2 Aars Driftsoverskud. Der blev straks i Fjor allerede under min Forgænger, da dette viste sig, gjort Henvendelse til Statsbanerne om at se at regulere dette Forhold, og jeg har selv efter min Tiltrædelse som Minister

gentagne Gange forhandlet med Statsbanerne derom; men det viser sig umuligt for dem at nøjes med et mindre Driftsfond og som Følge deraf umuligt at indbetale Indtægtsrestancerne i Statskassen. Det vil paa den anden Side være klart, at Statskassen ikke kan være tjent med, at saa stor en Del af dens Kassebeholdning ligger i Form af Kul, Skinner og Sveller, som jo ikke kunne benyttes til de Udbetalinger, der paahvile den. Jeg anser det derfor for paatrængende nødvendigt, at dette Forhold omsider ændres; jeg tror, at det er i hele Statshusholdningens velforstaaede Interesse, og jeg har regnet paa at kunne finde Rigsdagens Medvirkning i saa Henseende. Jeg har derfor ment, at naar man nu gik til at optage et Laan til de Jernbaneanlæg, som ellers ikke ville kunne gennemføres efter de truffne Bestemmelser, burde man søge dette Forhold ordnet saaledes, at der blev tilvejebragt et Beløb, som blev overdraget Statsbanerne som en virkelig Driftsfond til deres Disposition og under deres Ansvar og regnskabsmæssige Forklaring, og ligeledes imod, at disse Indtægtsrestancer faldt bort, og at Driftsoverskuddet for det forløbne Finansaar virkelig ogsaa kom til Indbetaling i Statskassen. Hvor stort det Beløb skal være, som saaledes maa henlægges til et Driftsfond, kan jo for Finansministeriet være noget vanskeligt at afgøre. Vi have herom korresponderet med Ministeriet for offentlige Arbejder, og dette har fra Statsbanerne faaet en Erklæring, hvorefter det viser sig — hvad der i øvrigt ogsaa er Finansministeriet bekendt — at til sine Tider løber Banernes Driftsfond op til en 8—9 Mill. Kr., og at de i alt Fald neppe ville kunne nøjes med et mindre Beløb end 7 Mill. Kr. Jeg har derfor her i Lovforslaget foreslaaet, at der af Udbyttet af et eventuelt Statslaan blev at anvende 7 Mill. Kr. til en Driftsfond for Statsbanerne og dermed til en Regulering af det nævnte Forhold, som jo i sin nærværende Skikkelse sikkert maa siges at være alt andet end heldigt.

Finansministeren har allerede ifølge gældende Lov Bemyndigelse til at tilvejebringe visse Beløb ved Udstedelse og Salg af Statsobligationer, saaledes navnlig til de Laan, som skulle gives Landarbejdene til Erhvervelse af Jordlodder, idet det i Loven er bestemt, at der hvert Aar kan anvendes 2 Millioner Kr. dertil, og at Finansministeren er bemyndiget til at tilvejebringe Beløbet ved Udstedelse og Salg af Statsobligationer. Jeg er enig i den Be-